

Publicerad 2016-01-07 21:52 av Peter Stjerngrim

Affirmationsprocessen som brandfackla kanske är lättare att uppfatta, tänker jag mig ...

Stundom känner jag mig lite förlägen ...

... men jämväl
konfunderad över
hur jag ska kunna
återfinna och återvinna
allt det där
som ej längre är
vilket gått förlorat längs vägen ...

Vet
så innerligt väl
utifrån beprövad erfarenhet
att jag ej
någonsin varit eller är
på något sätt benägen
att i vare sig kropp eller själ
ge upp mitt hopp
och tro på livets makt och gåva
att mitt i alla sin outgrundlighet
vilja mig väl ...

Men någonstans
i ett av alla mina inre
skrymslen och vrår
trillar stilla tyst
lite då och då
en och annan tår
över insikten om
att livet i sig
inte över kärleken rår ...

Ty även om
jag så innerligt vet
att det bara är jag själv
som med min vilja och engagemang
kan påverka vad som händer och sker
i min egen verklighet ...

... så har livet

mig som koncept
skapat för någonting annat
än att leva och verka i singularitet ...

Därför väljer jag
att tro
på min övertygelse om
och känsla för
att du som är den dig
som är ämnad för mig
är vad jag behöver
för att livet
åter ska kunna bli
fyllt med innehåll och mening
utifrån vår kärlek
i allra ljuvaste innerligaste förening ...

Ty med dig
blir framtiden väsentligare
än vad det som gått förlorat
av allt som en gång var
men som ej längre är ...

Med dig i mitt liv
förpassas affirmationsprocesserna
till det förgångnas arkiv ...

Just här och nu
önskar jag blott bara
att du snart bekräftar
din faktiska existens
emedan min kropp och själ
ännu hyser hopp och tro
om att våga bli överens
när du väl träder över
min längtande välkomnande gräns ...

Du har fattats mig
mer än vad jag kan
förmedla i ord till dig ...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Stjerngrim med Poeter.se id #2820 innehar upphovsrätten